

nomiske forhold og vil dermed i denne periode normalt være udelukket fra at få gældssanering. Et særligt regelsæt om gældssanering for erhvervsdrivende bør derfor udformes sådan, at der tages højde for dette forhold, jf. herom nedenfor i pkt. 4.10.3.2.

I forbindelse med høringen over betænkningen har Advokatrådet anført, at et særligt regelsæt om gældssanering for erhvervsdrivende ikke bør være knyttet til, om virksomheden er gået konkurs eller ej. Afvikling af skyldnerens virksomhed bør således også kunne ske i forbindelse med en anmeldt betalingsstandsning med henblik på en efterfølgende gældssanering. Advokatrådet anfører endvidere, at de foreslåede regler indebærer, at gældssanering får karakter af en egentlig rekonstruktion, og at indførelsen af særlige gældssaneringsregler for iværksættere derfor bør afvente, at der foretages en mere gennemgribende revision af tvangsakkordreglerne.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at de foreslåede særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende ikke sigter mod en rekonstruktion, dvs. videreførelse af skyldnerens virksomhed, idet dette som anført af Konkursrådet i givet fald bør ske efter reglerne om betalingsstandsning og/eller tvangsakkord. Formålet med de nye regler er derimod som udgangspunkt at sikre, at den skyldner, hvis virksomhed er afviklet, får mulighed for hurtigere end i dag at få gældssanering og dermed blive frigjort for den del af gælden, der ikke er blevet dækket under konkursbehandlingen. Justitsministeriet er således enig med Konkursrådet i, at reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs bør sigte på erhvervsdrivende skyldnere, som har været udsat for et økonomisk sammenbrud, og som derfor ikke har nogen igangværende virksomhed, hvori gælden søges saneret.

Som anført ovenfor, vil Konkursrådet efter afgivelsen af betænkningen om gældssanering påbegynde arbejdet med en revision af reglerne om rekonstruktion, herunder konkurslovens regler om betalingsstandsning og tvangsakkord. Advokatrådets forslag til udformning af reglerne om rekonstruktion, herunder om anmeldt betalingsstandsning med henblik på en efterfølgende gældssanering, bør efter Justitsministeriets opfattelse indgå i Konkursrådets kommende overvejelser om rekonstruktion mv.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19 (forslag til konkurslovens §§ 231 og 231 b), og bemærkningerne hertil. Med hensyn til den nærmere udformning af et særligt regelsæt om gældssanering i forbindelse med konkurs henvises til pkt. 4.10.3.2.-3. nedenfor.

4.10.3.2. De nærmere betingelser for at meddele gældssanering i forbindelse med konkurs

Med hensyn til de nærmere betingelser for at meddele tidligere erhvervsdrivende gældssanering i forbindelse med konkurs anfører Konkursrådet, at spørgsmålene omkring fastsættelsen af skyldnerens betalingsevne også her vil være en central problemstilling. Fastsættelsen af betalingsevnen har betydning dels med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt skyldneren har ført bevis for at være håbløst forgældet, dels med hensyn til beregningen af den dividende, som skyldneren kan tilbyde sine kreditorer. Er der knyttet usikkerhedsmomenter til opgørelsen af skyldnerens betalingsevne, har dette således betydning for vurderingen af begge momenter.

4.10.3.2.1. Den økonomiske betingelse

Det påhviler skyldneren at godtgøre, at den økonomiske betingelse er opfyldt, men det er Konkursrådets opfattelse, at det i praksis oftest vil være ret åbenbart, at den konkursramte skyldner opfylder betingelsen om at være håbløst forgældet. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan forekomme grænsetilfælde, hvor skønnet over den fremtidige indtægt er så usikkert, eller hvor restgælden efter konkursen er så lille, at skyldneren ikke har løftet beviset for at være håbløst forgældet.

Konkursrådet har derfor overvejet, om man bør undlade at stille krav om, at den konkursramte erhvervsdrivende skyldner skal være håbløst forgældet, men finder dog ikke grundlag for at foreslå en sådan regel. Har skyldneren gennem relativt sikre lønindtægter eller indtægter fra en ny erhvervsaktivitet mulighed for inden for en kortere årrække at afvikle sin gæld, eller er restgælden efter konkursen så lille, at den ville kunne afvikles inden for en kortere årrække, vil det efter Konkursrådets opfattelse kunne virke stødende, hvis skyldneren alligevel kunne få gældssanering i forbindelse med konkurs.

I de tilfælde, hvor skyldneren har startet ny virksomhed, vil prognosen over en fremtidig indtægt være mere usikker end for en lønmodtager, men dette bør ikke i sig selv afskære den tidligere erhvervsdrivende skyldner fra at få gældssanering, fordi skyldneren ikke har bevist at være håbløst forgældet. I disse tilfælde bør der ikke lægges vægt på skyldnerens mere usikre forventninger til eller (positive) prognoser over den fremtidige indtægt. Den forventede indtægt må i stedet fastsættes mere skønsmæssigt og på baggrund af en relativt forsigtig vurdering, hvilket vil indebære, at skyldneren lettere vil kunne godtgøre betingelsen